

Nukritzia

– KevserBAYSAL · 22 Ocak 2023

Nukritzia

Uzak iklimlerin iki ayrı dünyası gibiydi
seni sevmek
ve beklemek..
Bu yüzden
Güne s/açılan gözlerin hürmetine
Sen yine de tut kanayan bileklerimden
Gittiğinden beri
Yurtsuz kaldı gülüşlerim
Ucu bucağı görünmeyen
denizlerin dalgasında boğuldum
Sana bıraktığım güzellikler hürmetine
Sen yine de tut serçe yüreğimden
Gittiğinden beri
Vatansız kaldı düşlerim
Dibi görünmeyen kuyularda kayboldum.

İnsanlığın öldüğü şehirlerden
sesleniyorum sana
Yağmalanmış bir hayatın
gölgesinde törpülendi umutlarım
ve hep aynı acıyla mimmendi gözlerim.
Hiçbir şeyi olmayandan
nasıl çalabildin ki koskoca bir ömrü
Söyle Nukritzia !

Mühürlenmiş bir kalbim,
serçe kanatlarında asılı bıraktığım
gülüşlerim vardı oysa..
Şimdi tüm ayrılıkları doğruyorum
ölüm kokan avuçlarıma!
Nefesimde biriken çırılçıplak
bir bekleyişi, bir suçlu gibi,
alnından öperek uğurladım sana.

Bileklerim kanıyor aşksızlıktan
Sevmeyişinden
Gelmeyişinden
Masumiyetimi kaybettim

Anlasana
Ruhumun iniltileri
Onurumun katili oldu.
Gelme!
İstemem görme düşmüş hallerimi.
Öldüremedim durdurak
bilmeyen arsız hasretini..
Nehirler kesti yollarımı,
Denizlerde boğuldum,
Ama inan ki; hiç ağlamadım.
Hiç de acımadı canım
Hem
ben bana iyi bakamazken
anılara nasıl sahip çıkarım

İşte bu yüzden
döküldü gitti kalbimin yaprakları
üzerime basıp geçtiğinden beri yalanlar
akrepler zehirledi benliğimi
yüreğimi bitirdi ruhu çirkin insanlar.

Kevser Baysal
Köln

Açıklama: Ortaokul döneminde Nunzia isimli arkadaşımıza 'Nukritzia' lakabını takmıştık.